

ЖУРНАЛ СОЮЗУ УКРАЇНЦІВ РУМУНІЇ
ДЛЯ МАЛЯТ-ДОШКІЛЬНЯТ

БДЖІЛКА

Перший дзвоник

М. Стельмах

Літо стернями пішло,
Входить осінь у село,
Я люблю рум'яну осінь,
Над садами чисту просинь,
Молотарки спів у полі,
Перший дзвоник в нашій школі,
Що нас кличе, мов зоря,
До книжок, до букваря.
Я нарву найкращих квіток, —
Купчаків, жоржин, леліток, —
Принесу з росою в клас,
Де стрічає вчитель нас.
Я віддам букет барвистий,
Де блищить роса намистом,
А одного купчака
Приладнаю до дзвінка,
Ой дзвіночки срібляні,
Добре вчитися мені.

Українська народна казка

Не знаю, в якомусь-то царстві жив собі чоловік, а в нього було три сини. От як умер батько, залишив їм спадок: млин, хлів і кіт.

— Нум, — кажуть брати, — будемо ділитися.

— Нум.

Оті поділилися. Старший собі узяв млин, середульший — хлів, а найменшому дали кота:

— Ти, — кажуть, — малий, тобі небагато треба!

Почув це молодший брат і почав тихенько плакати, а кіт лежить на комині та й промовляє лагідно до нього:

— Пане мій милий, пане мій любий! Чого ти плачеш?

— Як же, — відповідає хазяїн, — мені не плакати, що тільки один ти мені дістався?.. А що ж я з тебе матиму?

Котик йому каже:

— Не плач, мій пане, дай мені мішка, я піду, хліба дістану тобі й собі.

Узяв кіт мішка, набрав капустяного листя, пішов у хлів та й поклав там, де кролі водилися, а сам сів, стереже. То це прийде кролик, улізе в мішок, а кіт тоді з-за куща вискакує, зав'яже мішка і несе до царя.

— Кланяється тобі, царю, — каже котик, — пан Запичанський і надсилає тобі дарунок!

Цар радіє, дякує гарно і велить насипати в мішок хліба. Ще й грошей дає. От котик приносить зерно, мелють його з хазяїном у братовому млині, — і мають вже хліб на обід.

Средульший брат якось довідався, що котик у його хліві кролів ловить, та й каже:

— Слухай, брате, не пускай свого кота до мене у хлів, а то — тільки ти його й бачив. Капосний звірюка, половину кролів подавив.

Пан Запічанський лежить собі на печі та й плаче, а котик і підгледів:
— Пане мій милий, пане мій любий, чого ти плачеш?
— Як же мені не плакати, — відповідає той, — якщо казав мій брат, що тебе вб'є, бо ловиш у його хліві кролів...

— Не плач, заспокойся, — мовить кіт, — усе буде гаразд!
От котик довідався, що цар зі своєю дочкою гулятиме біля річки.
Прибігає додому та й каже:

— Пане мій милий, пане мій любий, ходім до річки!
— Чого?
— Та ходім! Тобі не знать чого, а ходім! Та роби те, що я тобі скажу: буде добре тобі й мені.

Прийшли до річки. Коли дивляться — і цар іде з дочкою. Котик і каже:

— Пане мій милий, пане мій любий, скидай сорочку та скачи у воду і кричи: «Рятуйте, хто в Бога вірує!».

Брат молодший сорочку з себе — та у воду. «Рятуйте! — кричить. — Рятуйте, хто в Бога вірує!» Цар і почув. А котик підбігає до нього та й каже:

— То пана Запічанського розбійники обідрали й у воду вкинули...
Не дай, царю, йому загинути!

— Ой, лишенько, — скрикнула царівна — це того пана Запічанського, що прислав нам тих гарних кроликів?!

— Того самого, царівно! — каже хитрий кіт.

Цар як гукне до слуг. Назбігалось народу, рибалок, невід закинули і витягли бідолаху.

Царівна й просить батька:

— Візьміть, тату, пана Запічанського у палац, він такий добрий і славний!

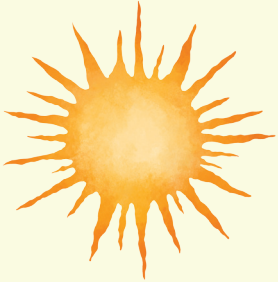
Цар посадовив молодшого брата поруч себе. У палаці його вдягли, причепурили...

І царівні він так уподобався, що й поженили їх через кілька днів. І панові було добре, і хитрому котові.

Інтерактивні вправи

Обведіть лише елементи, що підходять для літнього сезону.

Згрупуйте елементи за їхніми розмірами.

Літо МИНАЄ, осінь НАСТАЄ

Як ви, мабуть, помітили,
малюнок зміни пір року
незакінчений.

Домалюйте його!

1 *Виберіть серед малюнків той, який підходить до кожного речення за змістом.*

Остання ☐ впала з дерева.

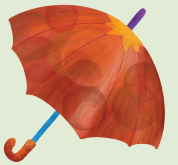
☐ полетіли в теплі краї.

Восени дозрівають ☐.

Коли йде дощ, я використовую ☐.

2 *Зіставте кожен овоч ліворуч з парою овочів того ж виду праворуч, потім напишіть для кожного з них форми однини та множини.*

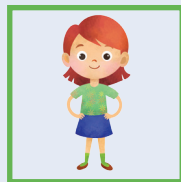
Допоможіть кухарю вибрати правильні склянки

Хто я?

- ① Доповніть речення інформацією про себе (напишіть, обведіть, розфарбуйте).

Мене звати _____, і я

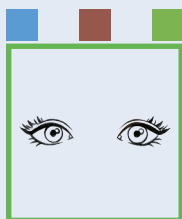

/

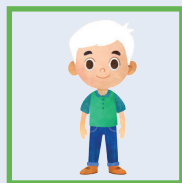
.

У мене очі

кольору, і мені _____ років.

У мене

волосся.

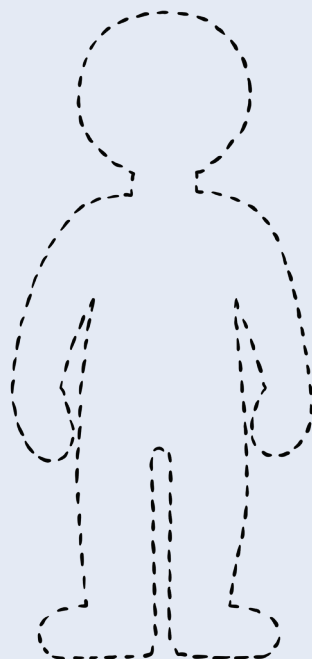
Я з міста/села _____, країна _____.

Я народився в

пору року.

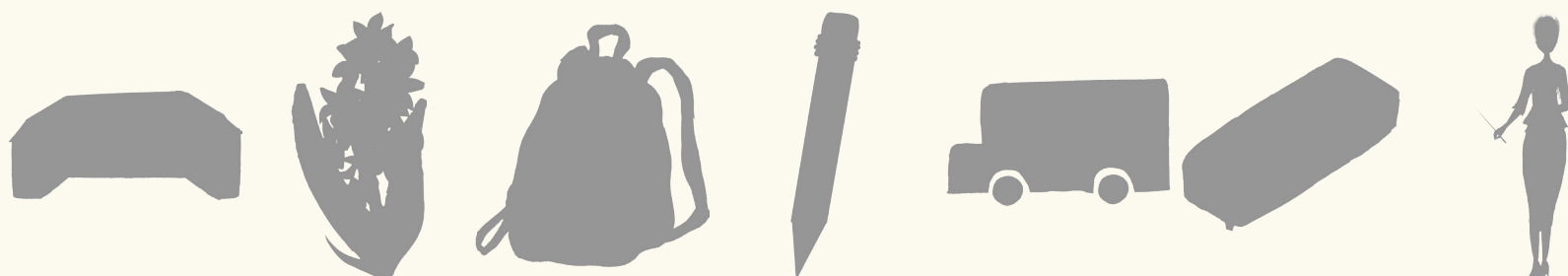
- ② Обведіть контури людського тіла та уявіть, що це ви. Розфарбуйте його, як забажаєте.

**ОБВЕДИТЬ ПРЕДМЕТЫ, ЯКИ ВАМ ПОТРІБНІ
У ШКОЛІ.**

З'ЄДНАЙТЕ КОЖЕН ПРЕДМЕТ З ЙОГО ТІННЮ.

Мій дитячий садок

Намалюйте в клітинках те, що вам допоможе зберегти гарний спогад про перший день у дитячому садку.

Ім'я _____

Мій перший день у дитячому садку

Це я.

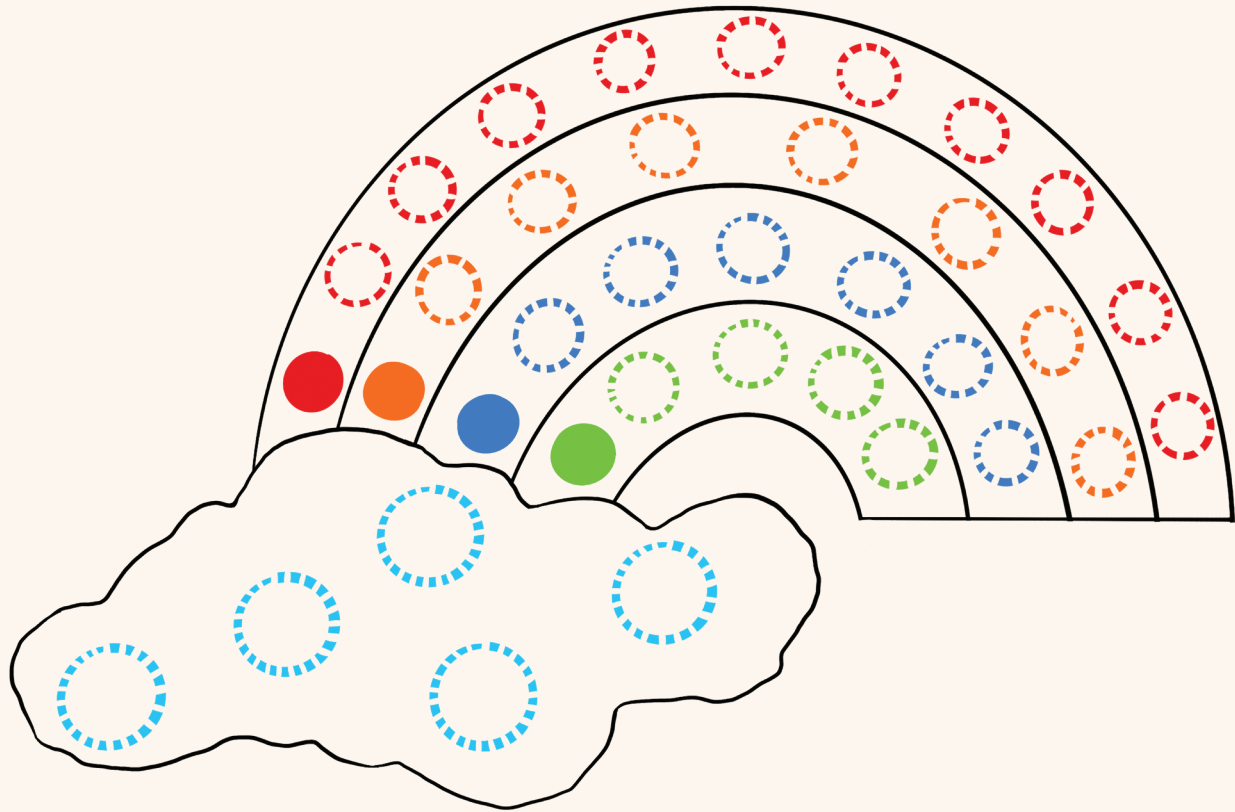
Це кімната
моєї групи.

Це мій
учитель.

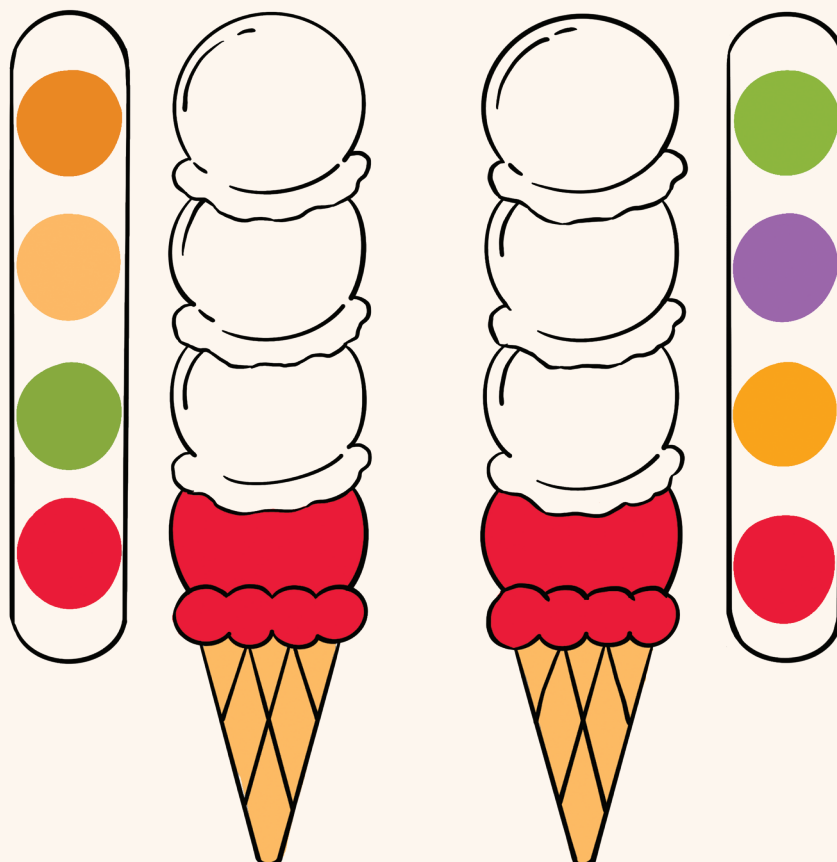
Це мій друг.

Вивчаємо кольори веселки

Розфарбуй веселку, користуючись даним кодом кольорів.

Розфарбуйте морозиво, користуючись даним кодом кольорів.

ПРО ДВОХ ЦАПКІВ

РОМАН ЗАВАДОВИЧ

ПРО ДВОХ ЦАПКІВ

Пливе річка глибока, а на річці кладка висока, хоч висока, та дуже вузька — перехід для одного цапка. А тим місом два цапки гарненькі, один білий, а другий чорненький, з двох сторін підходять до кладки, а чи розминуться — ні гадки!

Чап-чалап — вже на кладці біленький цап; та й чорний цапок по кладчині зробив перший крок. Один до одного підступають, спересердя бородами махають.

„Поступись!” — білий цапок каже, а чорненький: „Не поступлюсь, враже!” Вперлися ніжками, вдарились ріжками — стук-стук, аж пішов понад річку гук.

Отак цапки билися, аж у річку з кладки звалилися. Бовть, хляп! — впав у воду білий цап. У ту ж мить чорний стрімголов за ним летить. Тепер, цапки, незгідливі, вперті, разом рятуйтесь від смерті!

ДВІ КІЗОЧКИ

Відси — скеля, а відти — під кручею ріка, попід скелями стежка вузька. Дві кізочки йдуть: „Ме-ке-ке! Ой, лихо, місце вузьке!”. Даремний труд, не розминуться їм тут!

„Ме-ке-ке, от диво яке!” Стоять кізки, думають-гадають, борідками розумно махають.

„Ме-ке-ке!” І придумали таке: одна лягла на стежину, зігнула голову і спину, а друга понад нею тільки скік на другий бік!

Чи не диво? Усе скінчилося щасливо. Обидвом кізочкам уже вільний шлях — пішли, тільки хвостики на прощання міх-мах!

